

عنوان مقاله:

شیوه رفتار با دانش آموزان ناهنجار (انزوا گرایی و عدم ارتباط اجتماعی)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیما فیض الهی - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان خوی

فاطمه علی نژاد - دانشجوی دانشگاه فرهنگیان خوی

خلاصه مقاله:

گوشه گیری و انزوا یکی از مهم ترین مشکلات دانش آموزان در جوامع کنونی است. از نظر روان شناسی به حالتی که کودکان دائماً ترجیح می دهد فعالیت های خود را به تنهایی و بدون حضور دیگران انجام دهد گوشه گیری گفته می شود. دانش آموزان گوشه گیر ترجیح می دهد که به تنهایی بازی کند، کم تر در جمع حضور پیدا می کنند و می توان علائمی از اختلالات کم رویی و خجالتی بودن را در آنان مشاهده کرد چرا که این موارد کاملاً با یکدیگر در ارتباط هستند. در سنین ابتدایی زندگی یعنی بین سن یک تا دو سال عمدتاً والدین شخصیت کودک را شکل می دهند اما از این سن به بعد کودک است که در تعامل با دیگران و بازی با هم سن و سالان خود موارد زیادی را یاد گرفته و می آموزد. گوشه گیری در کودکان در دسته های گوناگونی قرار می گیرد. ممکن است کودک گوشه گیر در نتیجه کم رویی کودک به وجود بیاید یعنی یک کودک به دلیل کم رویی تمایلی برای برقراری ارتباط با دیگران به خصوص فرد غریبه نداشته و از آن گریزان است که بسیاری از گوشه گیری های در کودکان همین دلیل و مشکل را دارند. در این پژوهش ضمن بررسی مشکلات رفتاری گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان به بررسی عوامل گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان، نقش معلم در گوشه گیری دانش آموز و سپس نتایجی با این عنوان که اجتناب از اشتباهات تربیتی، اصلاح پیوند عاطفی ناامن (تغییر ساختار فکری، احساسی و ادراکی)؛ تقویت اعتماد به نفس کودک و آموزش مهارتهای اجتماعی حل مسئله و برخورد با مشکلات از جمله راههای برخورد با گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان است.

کلمات کلیدی:

مشکلات رفتاری، گوشه گیری انزوا، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1527518>

